

32012R0967

20.10.2012.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 290/1

UREDBA VIJEĆA (EU) br. 967/2012**od 9. listopada 2012.**

o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u vezi posebnih programa za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan, a isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja ili elektroničke usluge osobama koje nisu porezni obveznici

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost⁽¹⁾, a posebno njezin članak 397.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

(1) Direktivom 2006/112/EZ je predviđeno da se od 1. siječnja 2015. sve telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektroničke usluge oporezuju u državi članici u kojoj korisnik usluga ima sjedište, stalno prebivalište ili uobičajeno boravište (dalje u tekstu „država članica potrošnje”), bez obzira na to gdje porezni obveznik koji isporučuje te usluge ima poslovni nastan.

(2) Kako bi se olakšalo ispunjavanje poreznih obveza u slučajevima kada se takve usluge isporučuju osobama koje nisu porezni obveznici, uveden je posebni program za porezne obveznike koji imaju poslovni nastan unutar Zajednice, ali izvan države članice u kojoj se usluge isporučuju (dalje u tekstu „program Unije”). Drugi posebni program koji je trenutačno u primjeni, za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan unutar Zajednice (dalje u tekstu „program ne-Unije”), proširen je na sve navedene usluge. To će poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan omogućiti da državu članicu identifikacije odrede kao jedinstvenu elektroničku kontaktnu točku za utvrđivanje i prijavu PDV-a.

(3) Porezni obveznik koji ima poslovni nastan u više država članica trebao bi, u okviru programa Unije, moći odrediti bilo koju od spomenutih država članica kao državu članicu identifikacije, osim kada se sjedište njegove poslovne djelatnosti nalazi unutar Zajednice. U tom je slučaju država članica identifikacije država u kojoj porezni obveznik ima sjedište svoje poslovne djelatnosti.

(4) Kako bi se izbjeglo nerazmjerno opterećenje poreznih obveznika koji primjenjuju program Unije, potrebno je pojasniti kako je moguće izvršiti promjenu države članice identifikacije u slučajevima kada porezni obveznik prenese svoje sjedište poslovne aktivnosti ili stalnu poslovnu jedinicu tako da je promjena države članice identifikacije nužna kako bi mogao nastaviti primjenjivati taj program.

(5) Nijedan od posebnih programa ne obuhvaća telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektroničke usluge koje se isporučuju u državama članicama u kojima porezni obveznik ima sjedište svoje poslovne djelatnosti ili stalnu poslovnu jedinicu. Potrebno je pojasniti da se isporuka takvih usluga prijavljuje izravno dotičnoj državi članici.

(6) Budući da nijedan od posebnih programa nije obavezan, porezni obveznik koji nema poslovni nastan unutar Unije može u bilo kojem trenutku donijeti odluku o prestanku njihove primjene. Potrebno je pojasniti kada takve odluke stupaju na snagu.

(7) Kako bi se, međutim, izbjegla nepotrebna opterećenja poreznih tijela, poreznom obvezniku koji donese odluku o prestanku primjene jednog od posebnih programa na neko bi vrijeme trebao biti onemogućen ponovni ulazak u sustav primjene tog programa.

(8) Država članica identifikacije se pri ažuriranju podataka o registraciji u svojoj bazi podataka oslanja na podatke koje dobiva od poreznih obveznika. Kako bi se osiguralo pravovremeno ažuriranje baza podataka, potrebno je utvrditi vremenski rok unutar kojeg bi porezni obveznik koji primjenjuje posebne programe trebao dostaviti sve relevantne podatke o prestanku ili promjeni djelatnosti te o promjenama svih prethodno dostavljenih podataka.

(9) Poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan unutar Unije, a želi primjenjivati posebni program, potrebno je dodijeliti identifikacijski broj za PDV. Kako bi se spriječila nenamjerna retroaktivna primjena od strane poreznih

⁽¹⁾ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

obveznika koji su već identificirani u svrhu PDV-a, potrebno je pojasniti od kojeg se trenutka posebni programi primjenjuju.

- (10) Kako bi se izbjegle sumnje u vezi toga koja država članica ima nadležnost, potrebno je jasno odrediti koja država članica ima pravo isključiti poreznog obveznika iz sustava primjene posebnog programa. Također je potrebno odrediti okolnosti u kojima ta država članica donosi odluku o isključenju kao i kada ta odluka stupa na snagu.
- (11) Potrebno je pojasniti pojam prestanka djelatnosti poreznog obveznika koji ispunjava uvjete za primjenu jednog od posebnih programa, kao i pojam neprekidnog kršenja od strane poreznog obveznika koji nema poslovni nastan.
- (12) Kako bi se potaklo ispunjavanje obveza te izbjegla nepotrebna opterećenja poreznih tijela, poreznom obvezniku koji zbog ponovljenog neispunjavanja obveza bude isključen iz sustava primjene jednog od posebnih programa na neko bi vrijeme trebala biti onemogućena ponovna primjena bilo kojeg od posebnih programa.
- (13) Potrebno je pojasniti da se, u slučajevima kada porezni obveznik prestane primjenjivati neki od posebnih programa, bude isključen iz primjene jednog od posebnih programa ili promijeni državu članicu identifikacije, sve porezne obveze vezane uz porezna razdoblja prije tog prestanka, isključenja ili promjene podmiruju u državi članici koja je bila država članica identifikacije prije prestanka, isključenja ili promjene.
- (14) Kako bi se državama članicama potrošnje olakšala kontrola, svako bi se porezno razdoblje trebalo obrađivati zasebno, a izmjene se vršiti samo za predmetne prijave PDV-a.
- (15) U svrhu kontrole je od poreznih obveznika koji nemaju poslovni nastan primjereno zahtijevati podnošenje prijave PDV-a državama članicama identifikacije čak i kada tijekom poreznog razdoblja nisu isporučene nikakve usluge. Također je potrebno pojasniti da je potrebno navesti točan iznos PDV-a, bez zaokruživanja na veći ili manji iznos.
- (16) Za izmjene prijave PDV-a nužno je utvrditi vremenski rok unutar kojeg se prijave mogu elektroničkim putem podnositi državama članicama identifikacije. Države članice potrošnje bi, u svakom slučaju, trebale imati mogućnost prihvatiti ili zatražiti relevantne podatke izravno od poreznog obveznika te PDV utvrditi u skladu sa svojim nacionalnim propisima.
- (17) U slučajevima kada država članica identifikacije nije usvojila euro kao svoju valutu, porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan dužni su poštovati odredbe te države članice u vezi s valutom u kojoj se podnose sve prijave PDV-a u okviru posebnih programa.
- (18) Ne dovodeći u pitanje nacionalne propise država članica potrošnje o povratu preplaćenih iznosa poreza i s isključivim ciljem osiguravanja učinkovite administrativne provedbe posebnih programa u državi članici identifikacije te izbjegavanja pretjeranog administrativnog

opterećenja za tu državu članicu kao i za državu članicu potrošnje, potrebno je osigurati da porezni obveznici iznose uplaćenog PDV-a ne mogu prikazati u više od jedne prijave, bilo u prvotnom obračunu ili u naknadnim izmjenama.

- (19) Kako bi se olakšalo ubiranje PDV-a i osiguralo plaćanje odgovarajućih iznosa za usluge koje se isporučuju u okviru posebnih programa, važno je jasno odrediti obveze država članica identifikacije i država članica potrošnje u slučajevima kada porezni obveznik koji nema poslovni nastan ne izvrši plaćanje ili uplati prenizak ili previsok iznos, kao i u vezi s kamatama, kaznama i drugim dodatnim troškovima.
- (20) Evidencije koje vode porezni obveznici koji nemaju nastan moraju biti dovoljno detaljne kako bi poreznim tijelima država članica potrošnje omogućile utvrđivanje ispravnosti prijave PDV-a. Stoga je potrebno odrediti koje minimalne podatke te evidencije moraju sadržavati.
- (21) Kako bi se olakšala provedba posebnih programa te omogućila njihova primjena na usluge isporučene od 1. siječnja 2015. nadalje, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan potrebno je omogućiti da svoje podatke za registraciju podnesu državi članici koju su sami odredili kao državu članicu identifikacije počevši od 1. listopada 2014.
- (22) Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 282/2011 ⁽¹⁾ treba stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

U Provedbenoj uredbi (EU) br. 282/2011, odjeljak 2. poglavlja XI. zamjenjuje se sljedećim:

„ODJELJAK 2.

Posebni programi za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan, a isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja ili elektroničke usluge osobama koje nisu porezni obveznici (članci 358. do 369.k Direktive 2006/112/EZ)

Pododjeljak 1.

Definicije

Članak 57.a

Za potrebe ovog odjeljka primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „program ne-Unije” znači posebni program za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja ili elektroničke usluge koje isporučuju

⁽¹⁾ SL L 77, 23.3.2011., str. 1.

porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan unutar Zajednice u skladu s glavom XII. poglavljem 6. odjeljkom 2. Direktive 2006/112/EZ,

2. „program Unije” znači posebni program za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja ili elektroničke usluge koje isporučuju porezni obveznici koji imaju poslovni nastan unutar Zajednice, ali nemaju poslovni nastan unutar države članice potrošnje u skladu s glavom XII. poglavljem 6. odjeljkom 3. Direktive 2006/112/EZ,
3. „posebni program”, ovisno o kontekstu, označava „program ne-Unije” i/ili „program Unije”,
4. „porezni obveznik” označava poreznog obveznika koji nema poslovni nastan unutar Zajednice definiranog člankom 358.a točkom 1. Direktive 2006/112/EZ ili poreznog obveznika koji nema poslovni nastan unutar države članice potrošnje definiranog člankom 369.a stavkom 1. točkom 1. te Direktive.

Pododjeljak 2.

Primjena programa Unije

Članak 57.b

Kada porezni obveznik koji primjenjuje program Unije ima poslovni nastan unutar Zajednice, tada je država članica identifikacije država članica u kojoj porezni obveznik ima poslovni nastan.

Kada porezni obveznik koji primjenjuje program Unije ima sjedište svoje poslovne djelatnosti izvan Zajednice, ali ima više od jedne stalne poslovne jedinice unutar Zajednice, tada kao državu članicu identifikacije, u skladu s člankom 369.a stavkom 2. Direktive 2006/112/EZ, može odabrati bilo koju od država članica u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu.

Pododjeljak 3.

Područje primjene programa Unije

Članak 57.c

Program Unije ne primjenjuje se na telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja ili elektroničke usluge koje se isporučuju u državama članicama u kojima porezni obveznik ima sjedište poslovne aktivnosti ili stalnu poslovnu jedinicu. Isporuka takvih usluga prijavljuje se nadležnim poreznim tijelima te države u prijavi PDV-a kako je predviđeno člankom 250. Direktive 2006/112/EZ.

Pododjeljak 4.

Identifikacija

Članak 57.d

Kada porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije da namjerava primjenjivati jedan od posebnih programa,

taj se posebni program primjenjuje od prvog dana narednog kalendarskog tromjesečja.

Kada se, međutim, prva isporuka usluga koje obuhvaća taj posebni program izvrši prije datuma navedenog u prvom stavku, tada se posebni program primjenjuje od datuma te prve isporuke, pod uvjetom da porezni obveznik državu članicu identifikacije obavijesti o početku svojih aktivnosti obuhvaćenih posebnim programom najkasnije deseti dan sljedećeg mjeseca.

Članak 57.e

Država članica identifikacije poreznog obveznika koji primjenjuje program Unije identificira putem njegovog identifikacijskog broja za PDV, kako je navedeno u člancima 214. i 215. Direktive 2006/112/EZ.

Članak 57.f

1. Kada porezni obveznik koji primjenjuje program Unije prestane ispunjavati uvjete utvrđene člankom 369.a stavkom 1. točkom 2. Direktive 2006/112/EZ, država članica u kojoj je prethodno bio identificiran prestaje biti državom članicom identifikacije. Kada taj porezni obveznik i dalje ispunjava uvjete za primjenu tog posebnog programa, kako bi nastavio primjenjivati taj program kao novu državu članicu identifikacije navodi državu članicu u kojoj ima sjedište svoje poslovne djelatnosti ili, ako se sjedište njegove poslovne djelatnosti ne nalazi unutar zajednice, državu članicu u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu.

2. U slučaju promjene države članice identifikacije u skladu sa stavkom 1., ta se promjena primjenjuje od datuma s kojim porezni obveznik prestane imati sjedište svoje poslovne djelatnosti ili stalnu poslovnu jedinicu u državi članici koja je prethodno bila navedena kao država članica identifikacije.

Članak 57.g

Porezni obveznik koji primjenjuje posebni program ima pravo prestati primjenjivati taj posebni program bez obzira na to isporučuje li i dalje usluge koje su obuhvaćene tim posebnim programom. Porezni obveznik obavješćuje državu članicu identifikacije najkasnije 15 dana prije isteka kalendarskog tromjesečja prije onog u kojem namjerava prestati primjenjivati program. Prestanak primjene stupa na snagu s prvim danom sljedećeg kalendarskog tromjesečja.

Obveze PDV-a vezane uz isporučene telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektroničke usluge koje nastanu nakon datuma s kojim je prestanak primjene stupio na snagu podmiruju se izravno poreznim tijelima dotične države članice potrošnje.

Kada porezni obveznik prestane primjenjivati posebni program u skladu s prvim stavkom, na dva ga se kalendarska tromjesečja od datuma prestanka isključuje iz sustava primjene tog programa u svim državama članicama.

Pododjeljak 5.

Obveze izvještavanja

Članak 57.h

1. Najkasnije deseti dan sljedećeg mjeseca porezni obveznik elektroničkim putem obavješćuje državu članicu identifikacije o:

- prestanku njegovih djelatnosti koje su obuhvaćene posebnim programom,
- svim promjenama njegovih djelatnosti koje su obuhvaćene posebnim programom zbog kojih više ne ispunjava potrebne uvjete za primjenu tog posebnog programa, i
- svim promjenama podataka koje je prethodno dostavio državi članici identifikacije.

2. U slučaju promjene države članice identifikacije u skladu s člankom 57.f, porezni obveznik najkasnije deseti dan mjeseca nakon promjene poslovnog nastana o promjeni obavješćuje obje dotične države članice. Novoj državi članici identifikacije dostavlja podatke o registraciji koji se zahtijevaju kada porezni obveznik po prvi put primjenjuje posebni program.

Pododjeljak 6.

Isključenje

Članak 58.

Kada je na poreznog obveznika koji primjenjuje jedan od posebnih programa primjenjiv barem jedan od kriterija propisanih člankom 363. ili 369.e Direktive 2006/112/EZ, država članica identifikacije isključuje tog poreznog obveznika iz primjene predmetnog programa.

Samo država članica identifikacije može isključiti poreznog obveznika iz primjene nekog od posebnih programa.

Država članica identifikacije odluku o isključenju temelji na svim raspoloživim informacijama, uključujući i one koje su joj dostavile druge države članice.

Isključenje stupa na snagu s prvim danom kalendarskog tromjesečja nakon dana slanja elektroničke obavijesti o isključenju poreznom obvezniku.

Kada je, međutim, isključenje posljedica promjene sjedišta poslovne aktivnosti ili stalne poslovne jedinice, ono stupa na snagu s datumom navedene promjene.

Članak 58.a

Za poreznog obveznika koji primjenjuje posebni program, a u razdoblju od osam uzastopnih kalendarskih tromjesečja u

nijednoj državi članici potrošnje nije isporučio nikakve usluge obuhvaćene tim programom, smatra se da su njegove oporezive djelatnosti u smislu članka 363. točke (b) odnosno članka 369.e točke (b) Direktive 2006/112/EZ prestale. Taj prestanak ga ne sprječava da u slučaju ponovnog pokretanja djelatnosti obuhvaćenih bilo kojim od posebnih programa ponovno primijeni posebni program.

Članak 58.b

1. U slučaju isključenja poreznog obveznika iz primjene jednog od posebnih programa zbog neprekidnog kršenja pravila koja se odnose na taj program, navedeni porezni obveznik ostaje isključen iz primjene bilo kojeg od posebnih programa u bilo kojoj državi članici u razdoblju od osam kalendarskih tromjesečja nakon kalendarskog tromjesečja u kojem je isključenje nastupilo.

2. Smatra se da porezni obveznik neprekidno krši pravila koja se odnose na neki od posebnih programa u smislu članka 363. točke (d) odnosno članka 369.e točke (d) Direktive 2006/112/EZ barem u sljedećim slučajevima:

- (a) kada mu je država članica identifikacije u skladu s člankom 60.a izdala opomene za tri neposredno prethodna kalendarska tromjesečja, a prijava PDV-a nije podnesena za svako od tih kalendarskih tromjesečja u roku od deset dana nakon slanja opomene,
- (b) kada mu je država članica identifikacije u skladu s člankom 63.a izdala opomene za tri neposredno prethodna kalendarska tromjesečja, a on nije izvršio plaćanje punog iznosa prijavljenog PDV-a za svako od tih kalendarskih tromjesečja u roku od deset dana nakon slanja opomene, osim ako je preostali neplaćeni iznos manji od 100 EUR za svako kalendarsko tromjesečje,
- (c) kada na zahtjev države članice identifikacije ili države članice potrošnje i jedan mjesec nakon naknadne opomene države članice identifikacije nije u elektroničkom obliku osigurao dostupnost evidencija iz članaka 369. i 369.k Direktive 2006/112/EZ.

Članak 58.c

Porezni obveznik koji je isključen iz primjene jednog od posebnih programa sve obveze PDV-a vezane uz isporučene telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektroničke usluge koje nastanu nakon datuma s kojim je isključenje stupilo na snagu podmiruje izravno poreznim tijelima dotične države članice potrošnje.

Pododjeljak 7.

Prijava PDV-a

Članak 59.

1. Svako porezno razdoblje u smislu članka 364. ili članka 369.f Direktive 2006/112/EZ smatra se zasebnim poreznim razdobljem.

2. Kada se, u skladu s člankom 57.d stavkom 2., posebni program primjenjuje od datuma prve isporuke, porezni obveznik podnosi zasebnu prijavu PDV-a za kalendarsko tromjesečje u kojem je izvršena prva isporuka.

3. Kada je porezni obveznik tijekom poreznog razdoblja registriran u okviru oba posebna programa, podnosi prijavu PDV-a i vrši odgovarajuća plaćanja državi članici identifikacije prema svakom od programa za isporučene usluge i razdoblja obuhvaćena pojedinim programom.

4. Kada se, u skladu s člankom 57.f, država članica identifikacije promijeni nakon prvog dana predmetnog kalendarskog tromjesečja, porezni obveznik podnosi prijavu PDV-a i vrši odgovarajuća plaćanja i prethodnoj i novoj državi članici identifikacije za usluge isporučene tijekom odgovarajućih razdoblja u kojima su te države članice bile države članice identifikacije.

Članak 59.a

Kada porezni obveznik koji primjenjuje posebni program tijekom poreznog razdoblja u nijednoj državi članici potrošnje nije isporučio nikakve usluge obuhvaćene tim programom, podnosi prijavu PDV-a u kojoj navodi da tijekom predmetnog razdoblja nisu obavljene nikakve isporuke (prijava nultog PDV-a).

Članak 60.

Iznosi u prijavama PDV-a koje se podnose u okviru posebnih programa ne zaokružuju se na najbližu višu ili nižu cijelu novčanu jedinicu. Prijavljuje se i doznauje točan iznos PDV-a.

Članak 60.a

Poreznim obveznicima koji nisu podnijeli poreznu prijavu u skladu s člankom 364. ili člankom 369.f Direktive 2006/112/EZ država članica identifikacije elektroničkim putem dostavlja opomenu o obvezi da podnesu takvu prijavu. Država članica identifikacije opomenu izdaje deseti dan od dana s kojim je prijava trebala biti podnesena te elektroničkim putem obavješćuje druge države članice o izdanoj opomeni.

Za sve daljnje opomene i korake poduzete s ciljem utvrđivanja i ubiranja PDV-a odgovorna je pojedina država članica potrošnje.

Neovisno o svim izdanim opomenama i poduzetim koracima pojedine države članice potrošnje, porezni obveznik prijavu PDV-a podnosi državi članici identifikacije.

Članak 61.

1. Promjene iznosa u prijavi PDV-a se, nakon njezinog podnošenja, vrše isključivo putem izmjena predmetne prijave, a ne prilagodbama naknadnih prijava.

2. Izmjene iz stavka 1. podnose se elektroničkim putem državi članici identifikacije u roku od tri godine od datuma s kojim je trebala biti podnesena prvotna prijava.

To, međutim, ne utječe na pravila države članice potrošnje koja se odnose na utvrđivanje i izmjene.

Članak 61.a

Ako porezni obveznik:

- (a) prestane primjenjivati jedan od posebnih programa,
- (b) bude isključen iz primjene jednog od posebnih programa ili
- (c) promijeni državu članicu identifikacije u skladu s člankom 57.f,

konačnu prijavu PDV-a i odgovarajuća plaćanja, kao i sve ispravke ili zakašnjele podneske ranijih prijava i odgovarajuća plaćanja, izvršava državi članici koja je bila država članica identifikacije u trenutku prestanka, isključenja ili promjene.

Pododjeljak 8.

Valuta

Članak 61.b

Kada država članica identifikacije koja nije usvojila euro odluči da se prijave PDV-a podnose u njezinoj nacionalnoj valuti, ta se odluka odnosi na sve prijave PDV-a svih poreznih obveznika koji primjenjuju posebne programe.

Pododjeljak 9.

Plaćanja

Članak 62.

Ne dovodeći u pitanje članak 63.a stavak 3. te članak 63.b, porezni obveznik sva plaćanja izvršava državi članici identifikacije.

Plaćanja PDV-a koja porezni obveznik izvrši u skladu s člankom 367. ili člankom 369.i Direktive 2006/112/EZ odnose se isključivo na prijavu PDV-a podnesenu u skladu s člankom 364. ili člankom 369.f navedene Direktive. Sve naknadne prilagodbe plaćenih iznosa porezni obveznik izvršava isključivo pozivanjem na predmetnu prijavu i ne može ih prikazati u drugoj prijavi niti prilagoditi u nekoj od naknadnih prijava. Pri svakom se plaćanju navodi poziv na broj predmetne prijave.

Članak 63.

Država članica identifikacije koja zaprimi iznos veći od iznosa koji je prikazan u prijavi PDV-a podnesenoj u skladu s člankom 364. ili člankom 369.f Direktive 2006/112/EZ izvršava izravan povrat preplaćenog iznosa dotičnom poreznom obvezniku.

Kada država članica identifikacije zaprimi iznos na temelju porezne prijave za koju se naknadno utvrdi da je netočna, a ta je država članica već raspodijelila navedeni iznos država članicama potrošnje, svaka od tih država članica potrošnje izvršava izravan povrat odgovarajućeg dijela preplaćenog iznosa poreznom obvezniku.

Kada se, međutim, preplate odnose na razdoblja zaključno s posljednjim poreznim razdobljem 2018., država članica identifikacije izvršava povrat odgovarajućeg dijela iznosa koji je zadržala u skladu s člankom 46. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 904/2010, dok država članica potrošnje izvršava povrat iznosa preplate umanjen za iznos povrata države članice identifikacije.

Država članica potrošnje elektroničkim putem obavješćuje državu članicu o iznosu navedenih povrata.

Članak 63.a

Kada porezni obveznik podnese prijavu PDV-a u skladu s člankom 364. ili člankom 369.f Direktive 2006/112/EZ, ali ne izvrši plaćanje ili plati manji iznos od onoga koji je utvrđen prijavom, država članica identifikacije poreznom obvezniku, deseti dan nakon dana do kojeg je plaćanje trebalo biti izvršeno u skladu s člankom 367. ili člankom 369.i Direktive 2006/112/EZ, elektroničkim putem dostavlja opomenu o dospelom iznosu PDV-a.

Država članica identifikacije elektroničkim putem obavješćuje države članice potrošnje o poslanoj opomeni.

Za sve daljnje opomene i korake poduzete s ciljem ubiranja PDV-a odgovorna je pojedina država članica potrošnje. Kada država članica potrošnje izda takve naknadne opomene, odgovarajući iznosi PDV-a plaćaju se toj državi članici.

Država članica potrošnje elektroničkim putem obavješćuje državu članicu identifikacije o izdanoj opomeni.

Članak 63.b

U slučaju nepodnošenja prijave PDV-a, zakašnjelog podnošenja ili podnošenja nepotpune ili netočne prijave te kašnjenja u plaćanju PDV-a, sve kamate, novčane kazne ili druge troškove obračunava i utvrđuje država članica potrošnje. Porezni obveznik takve kamate, novčane kazne ili druge troškove plaća izravno državi članici potrošnje.

Pododjeljak 10.

Evidencije

Članak 63.c

1. Da bi ih se smatralo dovoljno detaljnima u smislu članaka 369. i 369.k Direktive 2006/112/EZ, evidencije koje porezni obveznik vodi moraju sadržavati sljedeće informacije:

- (a) državu članicu potrošnje u kojoj se usluga isporučuje,
- (b) vrstu isporučene usluge,
- (c) datum isporuke usluge,
- (d) poreznu osnovicu uz naznaku korištene valute,
- (e) sva naknadna povećanja ili smanjenja porezne osnovice,
- (f) primijenjenu stopu PDV-a,
- (g) iznos PDV-a koji je potrebno platiti uz naznaku korištene valute,
- (h) datum i iznos zaprimljenih uplata,
- (i) sve predujmove uplaćene prije isporuke usluge,
- (j) u slučaju izdavanja računa, podatke koje sadrži račun,
- (k) ime korisnika usluge, ako je poreznom obvezniku poznato,
- (l) podatke na temelju kojih se utvrđuje mjesto u kojem korisnik usluge ima sjedište, stalno prebivalište ili uobičajeno boravište.

2. Porezni obveznik informacije iz stavka 1. evidentira tako da ih bez odgađanja može elektroničkim putem učiniti dostupnima te za svaku pojedinu isporučenu uslugu zasebno."

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2015.

Države članice, međutim, poreznim obveznicima koji nemaju nastan dozvoljavaju da podatke koji su člankom 360. ili člankom 369.c Direktive 2006/112/EZ propisani za registraciju u okviru posebnih programa za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan, a isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja ili elektroničke usluge osobama koje nisu porezni obveznici, podnesu počevši od 1. listopada 2014.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourg 9. listopada 2012.

Za Vijeće
Predsjednik
V. SHIARLY
